

og 2 arbejderrepræsentanter udpeget efter indstilling af LO.

Desuden deltager:

i behandling af sager om søfartsforhold 1 arbejdsgiverrepræsentant og 1 arbejderrepræsentant, udpeget efter indstilling af henholdsvis Søfartsrådet og LO,

i behandling af sager om fiskeriforhold 2 medlemmer udpeget efter indstilling af de to store fiskeriforeninger.

Endelig deltager i sager om frivilligt forsikrede et medlem udpeget efter indstilling af De samvirkende danske Husmandsforeninger.

Efter erfaringer i ulykkesforsikringsrådet må lægmandselementet i alle grupper af sager anses for velegnet. Ikke mindst i afgørelser af spørgsmål, om et ulykkestilfælde er forvoldt ved et arbejde, der er omfattet af loven, og spørgsmålet om størrelsen af den årsløn, der skal lægges til grund ved erstatningsberegningen, har arbejder- og arbejdsgiverrepræsentanternes direkte kendskab til konkrete arbejdsforhold i det praktiske liv ofte afgørende betydning for sagens belysning, hvad enten der er tale om arbejdsforhold i almindelighed eller de særlige forhold indenfor landbrug, søfart eller fiskeri.

Men også iøvrigt, f. eks. ved invaliditetsbedømmelsen er det af vigtighed, at der deltager personer, „lægmænd“, der har særligt kendskab til arbejdslivet og dets kår.

Af de her nævnte grunde mener vi, at for ulykkesforsikringsområdet vil en ordning med deltagelse af lægmænd uden særlige kvalifikationer, baggrund eller interessetilnytning, betyde en forringelse af mulighederne for at komme frem til den i det enkelte tilfælde mest retfærdige og rimelige afgørelse.

Det vil være vanskeligt for personer, der ikke til stadighed beskæftiger sig med ulykkesforsikringsspørgsmål, i tilstrækkelig grad at få indblik i de ret komplicerede regler, der gælder for området, hvilket dels vil medføre, at deres indflydelse på afgørelsen let vil blive ringere end de faste medlemmers („ankehjefernes“), dels medføre, at det ikke bliver muligt i hvert møde at behandle et tilstrækkeligt stort antal sager til at opretholde den forudsatte effektivitet i ankeorganet.

Det er endelig vor opfattelse, at spørgsmålene vedrørende erstatning for arbejdsu-

lykker og arbejdsbetingede sygdomme både hos arbejdere og arbejdsgivere er forbundet med så stærke interesser, at det næppe vil være hverken rimeligt eller hensigtsmæssigt, om disse interesser ikke længere kom til orde i den endelige ankeinstans.

Vi mener derfor, at der bør tilvejebringes en ordning, hvorefter der i afgørelse af sager indenfor ulykkesforsikringsområdet altid deltager arbejder- og arbejdsgiverrepræsentanter og med mulighed for i givet fald at tilkalde repræsentanter fra særlige erhvervsområder (f. eks. landbrug, søfart, fiskeri.).

Ad C.

Den principielle forskel i de betragtninger vedrørende lægmandsmedvirken og helhedsvurdering, der anlægges i forbindelse med den sociale ankestyreelse og ankenævnet for arbejdsløshedsforsikring.

Med hensyn til lægmandselementets rolle og udformning henvises til bemærkningerne ad spørgsmål 6.

Det vil heraf fremgå, at der antages at burde være en vis forskel på lægmandselementets praktiske udformning mellem på den ene side sager om invalidepension (og en række andre sociale ydelser, jfr. nedenfor) og på den anden side de sager (eller den væsentligste del af dem), der omfattes af arbejdsløsheds- og ulykkesforsikringslovgivningen.

Denne forskel er næppe af principiel karakter, men dikteret af behovet for at få de sidstnævnte sager bedst muligt belyst og procederet gennem deltagelse af lægmænd, der har særlige forudsætninger herfor.

Heller ikke i henseende til helhedsvurdering gør der sig vel nogen *principiel* forskel gældende mellem arbejdsløsheds- (og ulykkesforsikrings-) sager på den ene side og sager under den sociale lovgivning iøvrigt på den anden side.

Men i praksis vil arbejdsløshedssager i det altovervejende antal tilfælde dreje sig om et enkeltstående spørgsmål eller forhold, der ikke giver anledning til nogen større helhedsvurdering. For eks. vil en sag om udelukkelse fra medlemskab af en arbejdsløhedskasse på grund af selvstændig virksomhed, en sag om udelukkelse fra dagpenge fra arbejdsløhedskassen i 31 dage osv. alene blive rejst for at få dette konkrete problem afgjort. Det er ikke spørgsmål om klagerens